

des op fra vor Side som en Betingelse for en Løbreform, blev det afvist fra vore Modstanderes Side, men i det Dieblit, vi have set, at det var muligt at benytte en endnu heldigere Fremgangsmaade, vender man tilbage til denne Betragtning og siger: Nei, det er til Løbreformen, at denne Reform af vort Skattevesen skal knyttes. Jeg skal ikke dvæle ved nogle Ytringer, som jeg ikke ganske forstod, af den ærede Conseilspræsident, nemlig at han mente i Fordringen om en Indkomstskat at have et Korrektiv imod en Nedfattelse af Løbindtagterne; men det er klart, at det fra vor Side netop maa støtte den Betragtning, at det er sværeste at knytte disse Reformen til hinanden, fordi vi paa begge Punkter, saavel paa Løbomraadet som paa det almindelige Staaetomraade, ville møde den samme Modstand. Der er altsaa med Hensyn til Løden og andre Statter stillet os Reformen i Udsigt i et meget langt Perspektiv, saa at vel neppe Nogen kan have Naab om at opnaa væsentlige Resultater i den nærmeste Tid under den nuværende Regjerings Ægide. Jeg spørger da om Reformen paa Fattigvæsenets Omraade og paa Skolens Omraade. Der lagde jeg nogle Mærke til, hvad den ærede Conseilspræsident sagde; han erklærede, at det var Fordringer, som ikke med Rette kunde stilles til Staten, det var Kommunernes Sag, og de maatte udelukkende høre hjemme der. Dette er fra Regjerings Side et Tilbagekridt, thi vi have jo fra en tidligere Regjering en Skolelov, og have fra den mødt den Erkendelse, at en Reform af Skolevesenet overhovedet maatte støttes af Staten. Altsaa, ogsaa dette har man forladt; nu skal enhver af disse Reformen beres af Kommunerne, og jeg tror, at der derved er kastet et saa ulige Bilkaar ud over Landet, at det i højeste Grad vil vanskeliggøre disse Reformers Gjennemførelse i den nærmeste Fremtid. Disse Spørgsmaal ere altsaa nu stude tilside og betragtes fra Statens Side som opgivne. Med Hensyn til alle de øvrige Omfær og Fordringer, som stilles fra dette Hings Side, svarede den ærede Conseilspræsident, at der var Afgang til at anvende de samme Beløb dertil i Fremtiden, som anvendes paa den nuværende Finantslov; indenfor den Grændse altsaa, som det nuværende Budget fastsætter, er der Afgang til at faae de Omfær fremmede, som vi have næret, og som vi fremdeles fastholde. Det dreier sig altsaa om, at vi i de nærmeste Aar have Udsigt til at faae Bevillinger til nogle Digeanlæg, nogle nye Havne, nogle Fripladser paa Østfolerne, og saadanne enkelte Smaating, hvis Betydning jeg paa ingen Maade skal benegte. Det er dog imidlertid noget Lidt at skulle være indskrænket dertil; men det ville vi blive, naar vi skulle holde os indenfor den nuværende Finantslovs Grændser. Jeg siger, at der i disse Udtalelser fra den ærede Conseilspræsidents Side ligger et Slags Program, eller ialtfald Skellet til et saadant, som ikke lover

fynderlig Meget for Fremtiden. Men den ærede Conseilspræsident sagde ogsaa, at han ikke var istand til at gjennemføre denne Sag overfor vore Fordringer i den Henseende, og jeg tror, at der maaste i denne Ytring ligger den Sandhed, at den ærede Conseilspræsident og den nuværende Regjering ikke ere istand til at gjennemføre Sagen. Men naar han da spurgte mig, hvad jeg forstod ved den Ytring, jeg havde brugt om en Systemforandring, saa skal jeg erklære, at det ganske vist er min Mening, at naar vi staa overfor en Regjering, som erklærer ikke at være istand til at gjennemføre Sager som denne, Sager af den Betydning for Landet, saa vil en Systemforandring ogsaa komme til at omfatte selve den høje Regjering. — Der er foruden disse, som jeg ansaa for at være Hjørnepunkterne i den høitærede Conseilspræsidents Udtalelser, faldet enkelte mere spredte Bemærkninger fra hans Side, som jeg blot skal dvæle et Par Dieblitte ved. Da han omtalte Forhandlingen eller den ventede Forhandling mellem den høje Regjering og Thinget angaaende de udenrigske Forhold, brugte han Udtrykt, som i høj Grad, ialtfald paa dette Standpunkt igaar, maatte forundre mig, idet den ærede Conseilspræsident sagde, at der var en staaende Strid mellem dette Thing og Regjeringen om Formen for disse Dplysningers Meddelelse. Jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende forundrede mig, idet vi havde troet i det Udvalg, som har behandlet Sagen, at der ved den Imødekommen, der var vist fra vor Side, var opnaaet Overensstemmelse med Regjeringen om denne Sag. Den Ytring, der nu altsaa igaar faldt fra den høitærede Conseilspræsidents Side, tegnede kun lidet glædeligt ogsaa i dette Forhold og tydede paa, at vi altsaa fremdeles skulle staa i samme Forhold overfor Regjeringen i denne Sag som tidligere. Den ærede Conseilspræsident yttrede dernæst, at med Hensyn til Vndringsforslagets Form havde Udvalget misforstaaet hans Ytringer under Forhandlingerne med ham. Jeg tror ikke, at Udvalget har misforstaaet dem. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at i den Form, hvori Vndringsforslaget nu foreligger for det høje Thing, i samme Form forelaa det ved Konferencen med den høitærede Conseilspræsident, og det Spørgsmaal blev da hændt til ham, hvilken Form han maatte foretrække, enten Indbringelse af et selvstændigt Lovforslag, indeholdende dette, eller at det stillede som Vndringsforslag til Regjeringsforslaget. Den høitærede Conseilspræsident sagde da intet Andet — og derom er jeg fuldstændig overbevist — end at han da maatte foretrække, at Regjeringsforslaget ikke blev studt tilside, medens jeg paa den anden Side ogsaa fuldkommen er paa det Rene med, at Dagen efter yttrede den høitærede Krigsminister til Udvalget, at han maatte sætte Pris paa, at Forslagene kom delte i to Love, dels til Krigsministeren, dels til